

liggøre kvinders muligheder for at indtage en plads i toppen, så hensigten med B 122 kan Kristeligt Folkeparti fuldt ud tilslutte sig.

Formanden:

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til de ordførere, der har tilsluttet sig linjen i beslutningsforslaget, og også tak til dem, der har haft positive bemærkninger om intentionerne med det.

Jeg vil så i øvrigt starte med ministeren, som begyndte med at sige, at det var meget positivt, at vi tog det op, og at hun er enig i, at det ikke er gået så hurtigt med udviklingen med at få kvinder ind i ledelserne, som man kunne ønske sig.

Ministeren sagde derefter, at hun nu vil prøve med best practise og erfaringsudveksling, og at man ikke kan sige noget om, hvordan det går, da det ikke har været dyrket før. Men det er simpelt hen ikke korrekt. Der er faktisk mange af os, der har arbejdet med det her.

Nu da ministeren selv nævnte, at jeg tidligere har været formand for Ligestillingsrådet, vil jeg sige, at det var noget af det, vi arbejdede med i den periode, hvor jeg var formand for Ligestillingsrådet, hvor vi faktisk lavede erfaringsudveksling mellem de forskellige institutioner i den offentlige sektor og også over til den private sektor.

Vi lavede faktisk også dengang materiale om best practise eller de gode eksemplers magt, som jeg tror vi dengang kaldte det. Jeg har desuden selv arbejdet med det på det praktiske niveau, så det er jo ikke et nyt middel som sådan.

Jeg tror, at ministeren vil komme til at erkende, at det ikke er nok at lave det. Der er ingen ting, der flytter sig på ligestillingsområdet, medmindre der er tale om et solidt pres. Sådan har det været tilbage fra dengang, hvor der skulle kæmpes for kvindernes valgret til det her Folketing, som kun skete under solidt pres.

Når ministeren sidder her som kvindelig minister i dag, når jeg selv sidder her, er det et resultat af et solidt pres fra kvindebevægelsen, som truede med at hævne sig på de politiske partier via vælgerne, hvis partierne ikke indvilgede i at stille kvinder op, ikke bare som backbenchere, men på sikre pladser. Vores ligelønslovgivning, som den ser ud, er et resultat af pres fra EU. Og sådan kan man faktisk blive ved.

Det, at der overhovedet er 15 pct. kvinder i topjob i det offentlige i øjeblikket, er primært et resultat af pres fra det her Folketing på institutionerne til hele tiden at synliggøre deres resultater, vel vidende at det ville gå på den måde, at de lige inden deadline skyndte sig at skrive noget ned, for da begyndte de at få røde ører. Men så hang de jo på den og det at blive ved med at holde til det pres.

Kl. 13.10

Jeg ser ikke det, vi her foreslår, som et alternativ til ministerens udmærkede tiltag, men som det, der skal sikre, at der er et tilstrækkeligt pres, så der rent faktisk kommer noget ud af det.

Ministeren fremhævede selv, at 30 pct. af de interviewede virksomhedsledere på det private arbejdsmarked havde svaret ja til, at der er et behov. Jamen de kan ikke svare andet. Det er simpelt hen for flovt at svare andet. Næsten halvdelen af deres arbejdsstyrke er kvinder. Kvinders uddannelsesniveau er fuldt på højde med mænds, det er faktisk ved at overhale mænds. De ved godt, at de har et behov for det her, men hvorfor gør de det så ikke? Af fuldstændig samme årsager, som der ikke er sket noget af sig selv i forskerverdenen eller på andre områder.

For det første flytter mænd sig ikke fra magten af sig selv; de skal skubbes. Det kan godt være, de ikke opfatter det sådan i deres egen selvforståelse, men et eller andet sted i deres underbevidsthed ved de udmærket, hvad det handler om, og mange af dem ved også udmærket, hvad det handler om på det bevidste niveau. De har deres netværk, og man udnævner nu engang dem, der ligner én selv i sine egne netværk, for dér ved man, hvad man får, og dem er kvinderne ikke en del af.

Kvinderne er så også meget tilbageholdende. Barselorloven spiller naturligvis også en rolle, men det er ikke det eneste. Kvinderne hopper lidt på den limpind, at de nok ikke er dygtige nok. Det er selvfølgelig ærgerligt.

Erfaringen viser jo, at medmindre man presser det igennem, sker der ikke noget. Den viser også, at når først man får kvinder ind i de her job, sender man et så massivt signal til andre kvinder, at de begynder at gå efter de poster, fordi de ved, at der rent faktisk er en chance for, at det kan lade sig gøre. Det er derfor, vi ønsker, at det her pres skal lægges.

Det her er jo ikke lovgivning, sådan som flere forskellige ordførere har sagt. Det er faktisk – hvad kan man sige? – alt efter temperament en venlig henstilling eller et påbud til ministeren